

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
státní příslušností X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č. j. OAM-1056/ZA-ZA11-ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- I. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce namítl, že se žalovaný nesprávně vypořádal s tvrzením žalobce ohledně odůvodněné obavy z pronásledování pro jeho politickou angažovanost a jeho napadení z důvodu účasti na mírové demonstraci. Žalovaný podle názoru žalobce neodůvodnil rozhodnutí dostatečně podrobně, nevypořádal tvrzení ohledně hospitalizace a trestního stíhání. Žalobce je přesvědčen, že v případě návratu do země původu by mu hrozilo pronásledování z důvodu zastávání určitých politických názorů. Žalobce dále poznamenal, že žalovaný měl postupovat v souladu se zásadou oficiality a materiální pravdy. Žalovaný tedy podle žalobce měl blíže meritorně posoudit žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, především s ohledem na to, že žalobce je v zemi původu diskriminován ohledně zaměstnanosti. Žalobce dále uvedl, že z důvodu zastávání svých politických názorů přišel o práci a novou nezískal, navíc gruzínské orgány poskytují sociální podporu pouze zřídka.
3. Žalobce vedle toho namítl, že má důvodný strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině ve své domovské zemi, který lze podřadit pod § 12 zákona o azylu a také, že mu v zemi původu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobce argumentuje usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 172/2018-28, podle kterého ačkoliv z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu, v případě, že informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany. Podle žalobce je jeho nedůvěra v gruzínské státní orgány opodstatněná.
4. Žalobce měl rovněž za to, že žalovaný měl detailněji zkoumat důvody pro udělení humanitárního azylu. Tvrdí, že v jeho případě jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele a bylo by zcela nehumánní ho vrátit do země původu.
5. Žalobce dále namítl, že je v jeho případě dán důvod pro udělení doplňkové ochrany. A tvrdí, že mu ve vlasti hrozí vážná újma podle § 14a odst. 2 písm. b), v případě návratu do vlasti by byl bez zaměstnání, v otřesných podmínkách, a to za politické názory neshodující se s vládou v zemi.
6. Podle názoru žalobce žalovaný nevedl dokazování dostatečně pečlivě, nechránil práva žalobce a neopatřil si všechny potřebné informace pro rozhodnutí o žádosti žalobce a nezohlednil patřičným způsobem zprávu o situaci v zemi původu žalobce. Žalobce dále uvedl, že při interpretaci zákona o azylu je potřeba respektovat zásadu eurokonformního výkladu, v pochybnostech postupovat ve prospěch žalobce a shromáždit všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědí žalobce vyvracejí či zpochybňují. Žadatel také poukazuje na to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nereflexuje individuální případ žalobce, je mechanické a je z něj patrna snaha nalézt důvody pro odmítnutí poskytnutí ochrany žalobce, který se nalézá v extrémní životní situaci a v případě návratu do země původu mu hrozí až fatální následky.
7. Závěrem podané žaloby žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný shrnul žalobní body, ke kterým se vyjádřil. S žalobními námitkami nesouhlasil. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce uvedl a shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v Gruzii. Žalovaný tvrdí, že vycházel

z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům pro vydání rozhodnutí a je patřičně odůvodněno.

9. Žalovaný je také toho názoru, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by v Gruzii vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Rovněž neuvedl, že by dlouhodobě cíleně či veřejně uplatňoval svá politická práva a svobody, a v souvislosti s tímto nebyl vystaven pronásledování.
10. Žalovaný také konstatuje, že výčet důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu je taxativní, pročez jiné než zde uvedené skutečnosti nezakládají důvod pro udělení azylu.
11. Žalovaný uvedl, že k napadení žalobce došlo v roce X, tedy X před jeho vycestováním z Gruzie, přičemž neuvedl, že by se v následujících letech potýkal s podobnými problémy. Dále žalobce neuvedl, že podobných aktivit by se zúčastnil více než jednou v roce X. Zmíněná událost podle žalovaného neměla zásadní vliv na žalobcův pozdější život v Gruzii.
12. Pokud jde o námitku, že žalobci měl být udělen humanitární azyl, k této záležitosti se žalovaný vyjádřil tak, že humanitární azyl je udělován například osobám s těžkým zdravotním postižením či omezením, nebo které pocházejí ze země, která byla zasažena přírodní nebo člověkem způsobenou katastrofou. Žalovaný se situací žalobce detailně zabýval a dospěl k závěru, že by nebylo nehumánní azyl žalobci neudělit.
13. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu.
14. Závěrem svého vyjádření tedy žalovaný navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu v plném rozsahu zamítl.

III. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
16. Žalobce dne 1. 8. 2023 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 8. 8. 2023 poskytl žalobce údaje ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Sdělil, že má X státní občanství, hovoří gruzínsky. V Gruzii bydlel ve městě X. Je členem politické strany X. Je ženatý, má tři děti. Dříve byl jako turista v Itálii, jiný návštěvy Evropské unie dříve neměl. V minulosti neměl udělené žádné povolení k pobytu, ani víza. O udělení mezinárodní ochrany žádá poprvé. Nemá dobré zdraví, má problémy se X, ale neléčí s tím, dále uvedl, že je psychicky nestabilní, protože politické hnutí, jehož je členem, je utlačováno, vedle toho sdělil, že nemá X a v souvislosti s tímto onemocněním užívá léky. Má čistý trestní rejstřík. Jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že z důvodu svého členství v politické straně X je utlačován, nemá pracovní možnosti, nemůže vycházet na ulici, protože vláda a její spojenci dělají vše, aby členové opozice neměli práci. Toto je pro něj psychicky náročné, protože nemůže živit rodinu, uvažoval o sebevraždě.
17. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 8. 8. 2023, za přítomnosti tlumočnice gruzínského jazyka, žalobce sdělil, že je od roku X členem politické strany X. Dále uvedl, že v roce X probíhaly v Gruzii parlamentní volby a on společně s dalšími členy politické strany X, vykonával agitační kampaň za jeho stranu.

Členové opoziční strany X se je pokusili zbít, chtěli zastavit jejich propagační aktivitu a také jim bylo vyhrožováno, že ublíží jejich rodinám. K fyzické potyčce nedošlo. Verbální útoky proti členům politické strany X se odehrály třikrát, také byli on a členové strany X členy opoziční strany X neustále sledováni, a jednalo se o mafiánské skupiny. V roce X se žalobce zúčastnil demonstrace ve městě X proti X. Na tento protest dorazila policie a účastníky demonstrace, včetně žalobce zbila. Žalobce byl ošetřen v nemocnici, tam ho navštívila místní policie a sdělila mu, že byl obviněn z vyvolávání násilí, když po hospitalizaci šel na místní oddělení policie, bylo mu sděleno, že obvinění bylo zrušeno. Dále žalobce informoval žalovaného, že přišel kvůli svému členství v politické straně X bezdůvodně o zaměstnání, a když hledal nové, všude jej bezdůvodně odmítli. Je přesvědčen, že zakladatel politické strany X je spojencem ruské mafie a v Gruzii je tudíž vše v rukou mafie. Na dotaz žalovaného, co mu brání vycházet na ulici odpověděl, že nátlak je psychický a neviděl smysl vycházení z domu z toho důvodu, že se po psychické stránce necítil dobře. Se svými potížemi se neobrátil na žádný bezpečnostní orgán, protože podle něj orgán, který by mu pomohl neexistuje. Na otázku žalovaného, proč nevystěhoval z Gruzie hned, jak začal pociťovat problémy odvětil, že neměl finance na dřívější odchod ze země původu, které získal teprve později, když prodal pozemek ve vlasti. Jeho problémy, podle jeho názoru nevyřeší odstěhování na jiné místo v Gruzii, ale pouze jeho odchod z politické strany, což odmítá.

18. Dne 28. 8. 2023 bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se neuděluje.
19. Při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany vycházel žalovaný především z výpovědi žalobce, doložených materiálů a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně vycházel z Informace OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 28. 11. 2022, Informace OAMP – Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května až 3. června, ze dne 23. 1. 2023, Informace OAMP – Gruzie: Policie. Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií ze dne 14. 4. 2023, Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracějících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 19. 7. 2022 a Informace Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), ze dne 26. 8. 2022. Výše uvedené informace jsou součástí správního spisu.
20. Pokud jde o udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobcem prezentovaný incident proběhl již v roce X, tedy X před jeho vycestováním z Gruzie, přičemž v oněch X letech, kdy po dané události v Gruzii pobýval, již z žádným dalším podobným incidentům nedošlo, podobných aktivit se také žalobce ve vlasti podle jeho výpovědi nezúčastnil vícekrát. Podle žalovaného tedy daná událost neměla zásadní vliv na život žalobce v zemi původu a nebyl ze strany gruzínských státních orgánů vystaven jednání, které by naplňovalo kritéria pronásledování dle zákona o azylu. Žalovaný proto konstatoval, že žalobce nebyl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod a azyl podle § 12 písm. a) mu neudělil.
21. Co se týká udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, žalovaný argumentuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48:

„Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu....., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto Skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“ Žalovaný dále konstatoval, že žalobce se v letech následujících po zmíněném incidentu již s potížemi nepotýkal. V případě, že by se v zemi původu potýkal s podobnými potížemi, mohl by se obrátit na gruzínské bezpečnostní orgány, v souladu s informacemi uvedenými v Informaci OAMP – Gruzie: Policie. Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií ze dne 14. 4. 2023. Podle této informace: „Na lokální úrovni nemají na policii ani formální ani neformální vliv X, které jsou samy spíše kontrolovány bezpečnostními složkami, zejm. SSI.“ Žalobce se tedy může obrátit na bezpečnostní složky v jeho zemi, a jeho členství v politické straně X by na funkčnost gruzínské policie s ohledem na žalobcovu politickou činnost nemělo mít vliv. Žalovaný dále argumentuje Informací OAMP Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května až 3. června, ze dne 23. 1. 2023, ze které plyne následující: „Zdroje obecně konstatovaly, že níž postavení členové, podporovatelé, nebo sympatizanti opozičních stran včetně X nejsou terčem ani úřadů, ani bezpečnostních složek. Zároveň případný postup proti opoziční straně, včetně X, obecně není systematický a kontinuální, ale probíhá v kontextu nějaké události, např. předvolební kampaně, nebo během velmi senzitivní situace. Jeden ze zdrojů poukázal, že specificky X je velkou stranou s pobočkami napříč Gruzii a všichni její členové jednoduše nemohou být terčem pronásledování.“ Žalovaný dále poukázal na to, že pokud jde o přístup k zaměstnání, v Informaci OAMP Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května až 3. června, ze dne 23. 1. 2023 je uvedeno následující: „Podle informací napříč zdroji nemá členství, sympatizování nebo podpora opozičních stran vliv na přístup ke zdravotní a sociální péči, vzdělávání, dále na uplatňování sociálních práv nebo obecně na přístupu ke státním úřadům, např. vyřizování žádosti. [...] Přístup k zaměstnání se liší podle veřejného a soukromého sektoru. Obecně v okolí obou hlavních stran – X a X – existuje silná podnikatelská komunita a někteří velí podnikatelé blízcí vládnoucí straně mohou mít tendence „nezadat si“ s opozičními představiteli, resp. aktivitami. Diskriminace v zaměstnání v soukromém sektoru kvůli politické aktivitě ovšem byla velmi výjimečným jevem. Většina podnikatelů nestojí za žádnou stranou.“ Tento fakt potvrzuje také Informace Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), ze dne 26. 8. 2022: „Státní služba pro podporu nezaměstnanosti poskytuje pomoc nezaměstnaným osobám při plánování kariéry, zprostředkování práce a pracovní umístění, podporuje zapojení uchazečů o práci do programů odborného vzdělávání, rekvalifikačních programů a programů pro zvyšování kvalifikace. Uchazeči o práci by se měli zaregistrovat na webových stránkách worknet.gov.ge nebo by se měli obrátit na Státní úřad pro podporu nezaměstnanosti, kde mohou obdržet několik služeb: profesní poradenství, sestavení profesního životopisu a doporučení, jaké potenciální zaměstnavatele kontaktovat.“ Z výše uvedeného podle žalovaného plyne, že žalobce měl ve své vlasti možnost v případě potřeby využít nástrojů sociální pomoci v Gruzii, a to nehledě na své členství v jakékoliv politické straně. Žalovaný doplnil, že se všechny problémy žalobce se odehrávaly v letech X a X, nikoliv v současnosti, a proto mu nehrozí nebezpečí v případě návratu do vlasti. Azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu žalobci udělen nebyl.

22. Pokud jde o humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu odkazuje žalovaný na Informaci Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), ze dne 26. 8. 2022: „*Gruzie nabízí program všeobecné zdravotní péče financovaný státem. Poskytuje určité balíčky ambulantní a hospitalizační péče. Všeobecná zdravotní péče je dostupná občanům Gruzie i žadatelům o azyl a osobám se statutem humanitární ochrany s uprchlickým statutem. Program všeobecné zdravotní péče nabízí kompletní a základní balíčky v závislosti na příjmech každé osoby. Pouze sociálně ohrožené osoby mají nárok na kompletní balíček. Zaměstnaná osoba, jejíž hrubá mzda převyšuje 1000 GEL, ale roční příjem je nižší než 40 000 GEL, má nárok na balíčky všeobecné zdravotní péče s omezenými službami. Protože mnoho zdravotnických služeb ještě stále není hrazeno ze státního pojištění, někteří lidé se rozhodnou uzavřít soukromé pojištění. V rámci programu všeobecné zdravotní péče je akutní péče hrazena ze 70 % až 100 %.*“ Dále také podle Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 19. 7. 2022: „*V zemi funguje státní i soukromé zdravotní pojištění – státní standardní a minimální všeobecné zdravotní pojištění – a také univerzální zdravotní pojištění pro specifické věkové a zranitelné skupiny. Všeobecné zdravotní pojištění je otevřené všem občanům Gruzie. V případě státního standardního všeobecného zdravotního pojištění se předpokládá spoluúčast u některých zákroků. Státní financování kryje od 70-100 % v závislosti na konkrétním úkonu, u jiných je nutné plné hrazení ze strany pacienta. Maximální roční výše spoluúčasti je u specifických zákroků zastropována. Minimální státní všeobecné pojištění se týká osob, které jsou od 1. ledna 2017 účastníky soukromého zdravotního pojištění. V případě vypršení soukromého zdravotního pojištění mají tyto osoby nárok na tzv. minimální balíček krytých zdravotnických úkonů. Ve třetím systému pro specifické věkové a zranitelné skupiny je hrazena nebo částečně refundována lékařská péče. Podle informací nečelí navrátilci žádné diskriminaci a přístup se neliší od situace ostatních Gruzínců.*“ Podle žalovaného žalobce netrpí žádným život ohrožujícím onemocněním, které by mu znemožňovalo návrat do vlasti. Nedoložil lékařské zprávy, a proto podle názoru žalovaného netrpí žádnými psychickými obtížemi. Humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu žalobci udělen nebyl.
23. Co se týká doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 zákona o azylu, žalovaný se konstatoval, že žalobci nehrozí v zemi původu trest smrti, který ani podle Informace OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 28. 11. 2022, neumožňují gruzínské zákony. Dále žalovaný uvedl, že pokud by jmenovanému bylo ze strany soukromých osob v zemi původu znovu vyhrožováno, mohl by vyhledat vnitřní ochranu své země. Kromě toho se podle žalovaného osoby, které se navracejí do Gruzie po dlouhodobém pobytu v zahraničí nesetkávají s projevy diskriminace. Dále v oblasti pracovního trhu v Gruzii existují různé projekty, které usnadňují hledání zaměstnání či usnadňují podnikání. Žalovaný také shledal, že v zemi původu žalobce neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možné ve vztahu k žadateli považovat za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26.

6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice).
25. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání, a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Následně po zohlednění skutečností, které vyplynuly z obsahu správního spisu, vycházejí při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu určeném žalobními body zejména z následujících ustanovení právních předpisů dospěl k závěru, že žaloba nední důvodná.
26. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
27. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
28. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
29. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
30. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
31. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

32. Podle článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované pod č. 209/1992 Sb.) *nesmí být nikdo mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.*
33. Pro účely zákona o azylu se považuje za bezpečnou zemi původu se podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu: „*stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.*“
34. Předně zdejší soud zdůrazňuje, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na zásadě, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2022, č. j. 8 Azs 94/2022-30).
35. Gruzie je zařazena na seznam bezpečných zemí původu podle § 2 bodu 8 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, ve znění účinném k 1. 10. 2023. Gruzii za bezpečnou zemi původu považuje i aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 25. 1. 2024, č. j. 5 Azs 242/2023-39, usnesení ze dne 25. 9. 2023, č. j. 8 Azs 214/2022 52, nebo usnesení ze dne 31. 5. 2023, č. j. 8 Azs 233/2022 61). Vedle toho, vzhledem k tomu, že je Gruzie zařazena na seznam bezpečných zemí, lze poukázat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2023, č. j. 8 Azs 214/2022-52: „*Řízení o udělení mezinárodní ochrany se v případě žadatelů z „bezpečných“ zemí původu odlišuje od standardních řízení. Zařazení země na seznam v § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb. zakládá vyvratitelnou domněnku, že tato země splňuje podmínky uvedené v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a v příloze I procedurální směrnice (jak k tomu dodává bod 42 preambule procedurální směrnice, tato domněnka je vyvratitelná právě proto, že zařazení země mezi bezpečné nemůže být „absolutní zárukou bezpečnosti státních příslušníků dané země“). Žadatel musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Označení určité země za bezpečnou tedy v podstatě klade důkazní břemeno na žadatele o mezinárodní ochranu (k tomu srov. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS, a dále např. usnesení ze dne 24. 3. 2022, č. j. 5 Azs 218/2021-39, bod 13).*“ Záleží tedy i na okolnostech konkrétního případu a na informacích ohledně bezpečnostní a politické situace a stavu dodržování lidských práv v domovské zemi žalobce.
36. Podle Informace OAMP Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května až 3. června, ze dne 23. 1. 2023: „*Zdroje obecně konstatovaly, že níž postavení členové, podporovatelé, nebo sympatizanti opozičních stran včetně X nejsou terčem*

ani úřadů, ani bezpečnostních složek.“ Žalovanému tedy nehrozí nebezpečí ze státních úřadů či bezpečnostních složek.

37. K otázce pronásledování soukromými osobami a k nemožnosti domoci se náležité ochrany od státu se již Nejvyšší správní soud mnohokrát vyjádřil (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004-67, ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004-49, ze dne 13. 9. 2004, c. j. 4 Azs 160/2004- 41, ze dne 27. 6. 2005, č. j. 4 Azs 395/2004-68, ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004-53, ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004-41, ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005-54, ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5 Azs 251/2016-19, či ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 312/2016-31). Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům bez dalšího neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 5 Azs 11/2012-23). Pouze pokud by informace o zemi původu ukazovaly na opodstatněnost této nedůvěry, nebylo by možné po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS).
38. S tvrzeními žalobce, že žalovaný nezkoumal jeho případ dostatečně detailně a že se nezabýval možností udělení doplňkové ochrany, se soud neztotožňuje. Soud shledal, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady. Žalovaný se zabýval i individuálními okolnostmi žalobceva případu, vzal v úvahu mimo jiné možnost žalobce obrátit se na bezpečnostní složky a státní úřady v zemi původu, kterou zkoumal na základě aktuálních informací o zemi původu. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě, že by se v zemi původu potýkal s podobnými potížemi, jako jsou výše zmíněné incidenty, mohl by se žalobce obrátit na gruzínské bezpečnostní orgány. Dále se žalovaný zabýval otázkou o možnostech zaměstnání žalobce v případě návratu do země původu, přičemž na základě aktuálních informací ze země původu, diskriminace v zaměstnání v soukromém sektoru kvůli politické aktivitě byla v Gruzii velmi výjimečným jevem. Žalovaný vzal v úvahu i možnost udělení doplňkové ochrany, kde v odůvodnění (zejm. na str. 6 – 8 napadeného rozhodnutí) uvedl podobné důvody jako u odůvodnění neudělení azylu, a to možnost žalobce využít vnitřní ochrany svého domovského státu a pokud jde o možnosti zaměstnání fakt, že existují různé projekty, které usnadňují hledání zaměstnání či usnadňují podnikání. Co se týká humanitárního azylu, uvedl žalovaný rovněž dostatečné zdůvodnění jeho neudělení (srov. str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí) založené na závěru, že žalobce netrpí žádným život ohrožujícím onemocněním, které by mu znemožňovalo návrat do vlasti. Neudělení mezinárodní ochrany ve všech jejích v úvahu přicházejících formách tak žalovaný řádně odůvodnil.
39. Podle § 23c odst. 1 písm. c) zákona o azylu jsou podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mimo jiné *„přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem“*. Tyto informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a (4) transparentní a dohledatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS).
40. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2023, č. j. 4 Az 20/2022-23: *„I když lze obecně souhlasit s tím, že dlouhá časová prodleva mezi azylově relevantními*

událostmi resp. přicestováním do ČR a podáním žádosti určitým způsobem oslabuje věrohodnost tvrzení žadatele z hlediska nezbytnosti udělení mezinárodní ochrany, nelze tuto premisu použít jako univerzální argument.“ Vždy je totiž třeba vycházet z konkrétních okolností daného případu a zvážit, zda k takovému postupu nemohl mít žadatel určité vysvětlitelné důvody. Ačkoliv v ovšem v projednávané věci může být žalobcův příběh pravdivý, je nepravděpodobné, že by mu v zemi původu hrozilo nějaké nebezpečí. V tomto směru žalovaný shromáždil dostatek relevantních informací o bezpečnostní a politické situaci a stavu dodržování lidských práv v zemi původu žalobce. Události, které žalobce uvedl v rámci správního řízení (jeho účast na demonstraci a napadení policií a vyhrožování ze strany politických oponentů) se staly již v letech X a X a od té doby žalobce v Gruzii žil několik let bez problémů. Mezi předmětnými událostmi a podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany tedy uplynulo několik let, kdy lze souhlasit se závěrem žalovaného, že nebezpečí, které žalobci potenciálně hrozilo před několika lety, již v současné době netrvá, vzhledem k tomu, že žalobce v domovské zemi v klidu žil po dobu několika let od předmětných incidentů.

41. Žalovaný tedy zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí.
42. Městský soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, není pak povinností soudu hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Městský soud se tak mohl věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Soud proto s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikaturním východiskům za dané situace uzavírá, že se ztotožnil s argumentací, kterou již dříve uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Současně konstatuje, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není vadou rozhodnutí soudu, když v podrobnostech odkáže na rozhodnutí správního orgánu, panuje-li mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí shoda (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, nebo ze dne 20. 1. 2023, č. j. 8 Afs 92/2022-239).

VI. Závěr a náklady řízení

43. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v té podobě, v jaké byly nyní žalobcem včas uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
44. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 27. 6. 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce